

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 października 2023 r.

Poz. 2121

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA RODZINY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾ z dnia 19 września 2023 r.

w sprawie standardów opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3

Na podstawie art. 6c ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2023 r. poz. 204 i 1429) zarządza się, co następuje:

§ 1. Standardy opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3 dotyczą:

- 1) pracy z dzieckiem;
- 2) bezpieczeństwa dzieci;
- 3) organizacji pracy, rozwoju i bezpieczeństwa odpowiednio personelu zatrudnionego w żłobku lub klubie dziecięcym lub dziennego opiekuna;
- 4) monitoringu i ewaluacji;
- 5) współpracy osób sprawujących opiekę z rodzicami.

§ 2. Standardy dotyczące pracy z dzieckiem obejmują cele pedagogiczne, opiekuńcze, wychowawcze i edukacyjne stosowane do formy sprawowanej opieki, z uwzględnieniem działań, jakie będą podejmowane wobec dziecka w zakresie:

- 1) zapewnienia przez osoby sprawujące opiekę komfortowej i bezpiecznej atmosfery podczas pobytu dziecka w żłobku, klubie dziecięcym lub u dziennego opiekuna, zwanych dalej „instytucjami opieki”, w szczególności przez towarzyszenie społeczne i towarzyszenie dziecku w rozwoju charakteryzujące się podmiotowym traktowaniem dziecka, okazaniem szacunku, podejmowaniem niedyrektywnych działań, nawiązywaniem pozytywnych relacji i budowaniem zaufania dziecka;
- 2) edukacji, w szczególności dotyczącej:
 - a) rozwoju umiejętności motorycznych przez codzienne zabawy ruchowe, wspierające koordynację ruchowo-wzrokową,
 - b) rozwoju umiejętności językowych przez nawiązanie werbalnej interakcji z dziećmi,
 - c) rozwoju umiejętności samoobsługi,
 - d) rozwoju kompetencji poznawczych i sensorycznych,
 - e) kształtowania i treningu koncentracji i uwagi,
 - f) rozwoju kreatywności dzieci przez stwarzanie możliwości samodzielnego badania różnorodnych obiektów, poznawania możliwości ruchowych swojego ciała, eksplorowania przestrzeni, tworzenia okazji do podejmowania decyzji i dokonywania wyborów;

¹⁾ Minister Rodziny i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – rodzina, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 416).

- 3) rozwoju kompetencji społecznych i emocjonalnych takich jak: budowanie pewności siebie u dziecka, rozwijanie umiejętności komunikacji społecznej, wchodzenie w interakcje z innymi osobami, nawiązywanie prawidłowych relacji społecznych i nabywanie szacunku dla innych osób;
- 4) przebiegu procesu adaptacji dziecka, w celu zwiększenia zaufania rodziców do instytucji opieki oraz zapewnienia właściwego rozwoju emocjonalnego dziecka;
- 5) przestrzegania zasad higieny, z poszanowaniem indywidualnych potrzeb dzieci.

§ 3. Standardy dotyczące bezpieczeństwa dzieci obejmują:

- 1) procedury zapobiegania wypadkom podczas pobytu dzieci w instytucjach opieki, a także rozprzestrzenianiu się chorób wśród dzieci, personelu zatrudnionego w żłobku lub klubie dziecięcym i dziennych opiekunów;
- 2) procedury postępowania w razie wypadku dziecka;
- 3) procedury określające zasady pobytu:
 - a) w żłobku lub klubie dziecięcym osób innych niż zatrudniony personel, w tym zasady przeprowadzania i odbioru dzieci ze żłobka lub klubu dziecięcego,
 - b) u dziennego opiekuna osób innych niż dzienny opiekun, w tym zasady przeprowadzania i odbioru dzieci od dziennego opiekuna;
- 4) procedury postępowania w przypadku podejrzenia stosowania przemocy wobec dziecka przez rodziców lub osoby sprawujące opiekę w instytucji opieki, na podstawie obowiązujących w tym zakresie przepisów.

§ 4. Standardy dotyczące organizacji pracy, rozwoju i bezpieczeństwa odpowiednio personelu zatrudnionego w żłobku lub klubie dziecięcym lub dziennego opiekuna, jeżeli nie zostały określone w regulaminie lub statucie instytucji opieki, obejmują:

- 1) zapewnienie warunków sprzyjających stymulowaniu rozwoju dziecka;
- 2) metody pracy z dzieckiem uwzględniające indywidualne potrzeby, zainteresowania i umiejętności dziecka;
- 3) zapewnienie respektowania indywidualnego rytmu życia dziecka przez odpowiednią organizację godzin posiłków, snu, czynności higienicznych i zabawy lub tworzenie planów zajęć w ciągu dnia;
- 4) prawa i obowiązki osoby sprawującej opiekę w ramach poszczególnych czynności związanych ze świadczeniem usług opieki nad dziećmi;
- 5) organizację pracy odpowiednio personelu zatrudnionego w żłobku lub klubie dziecięcym lub dziennego opiekuna w sposób umożliwiający wypełnianie przez te osoby obowiązków zawodowych innych niż bezpośrednia opieka nad dziećmi, takich jak: planowanie zajęć w ciągu dnia, kontakty z rodzicami, współpraca z innymi specjalistami i współpracownikami;
- 6) wspieranie, adekwatnie do możliwości instytucji opieki oraz potrzeb dzieci objętych opieką, rozwoju zawodowego osób sprawujących opiekę, w szczególności przez wykorzystanie metod polegających na rozpoznawaniu i rozwijaniu potencjału oraz wiedzy i umiejętności już posiadanych przez te osoby, a także przez taką organizację pracy, która umożliwia im udział w szkoleniach aktualizujących wiedzę i podnoszących kwalifikacje.

§ 5. Standardy dotyczące monitoringu i ewaluacji obejmują:

- 1) wdrożenie procedury obserwacji i monitorowania rozwoju dziecka, opracowywanej indywidualnie dla każdego dziecka przez osobę sprawującą opiekę oraz rodziców;
- 2) przeprowadzanie, co najmniej raz w roku, analizy satysfakcji rodziców w zakresie usług świadczonych przez instytucję opieki;
- 3) przeprowadzanie, co najmniej raz na dwa lata, weryfikacji realizacji celów, o których mowa w § 2;
- 4) przeprowadzanie, co najmniej raz na dwa lata, przez:
 - a) odpowiednio dyrektora żłobka, osobę kierującą pracą klubu dziecięcego i podmiot zatrudniający dziennego opiekuna oceny pracy i ewaluacji pracy osób sprawujących opiekę, w których uwzględnia się w szczególności postawę tych osób, ich zaangażowanie, relacje z dziećmi i rodzicami, organizację pracy, rzetelność i odpowiedzialność,
 - b) dziennego opiekuna prowadzącego działalność na własny rachunek samooceny i ewaluacji swojej pracy, w których uwzględnia w szczególności swoją postawę, zaangażowanie, relacje z dziećmi i rodzicami, organizację pracy, rzetelność i odpowiedzialność;

5) określenie, na podstawie oceny, o której mowa w pkt 4, przez:

- a) odpowiednio dyrektora żłobka i osobę kierującą pracą klubu dziecięcego oraz odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta lub inny podmiot, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, wspólnie z osobami sprawującymi opiekę,
 - b) odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta lub inny podmiot zatrudniający dziennego opiekuna, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, wspólnie z dziennym opiekunem,
 - c) dziennego opiekuna prowadzącego działalność na własny rachunek
- obszarów wymagających aktualizacji lub rozwoju wiedzy i umiejętności osoby sprawującej opiekę.

§ 6. Standardy dotyczące współpracy osób sprawujących opiekę z rodzicami obejmują:

1) udzielanie wszelkich informacji o przebiegu opieki;

2) przeprowadzanie, na bieżąco i regularnie, konsultacji w sprawie potrzeb i rozwoju dziecka.

§ 7. 1. Standardy opieki sprawowanej nad dziećmi w wieku do lat 3 są realizowane w formie przyjmowanego przez odpowiednio wójta, burmistrza lub prezydenta miasta lub inny podmiot, o którym mowa w art. 6d ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, planu opiekuńczo-wychowawczo-educacyjnego, w którym wyznacza się sposób realizacji tych standardów, z jednoczesnym uwzględnieniem indywidualnych potrzeb dzieci i zachowaniem elastyczności pozwalającej osobom sprawującym opiekę na takie sprawowanie opieki nad dziećmi, które uwzględni ich liczebność, wiek, niepełnosprawność, wymagania szczególnej opieki, uwarunkowania społeczne i kulturowe oraz rozwój psychomotoryczny.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, jest aktualizowany:

- 1) na bieżąco – w celu uwzględnienia potrzeb dzieci, w szczególności dzieci należących do mniejszości narodowych lub etnicznych, dzieci z rodzin migrantów, dzieci zagrożonych wykluczeniem społecznym, dzieci niepełnosprawnych i dzieci wymagających szczególnej opieki;
 - 2) po przeprowadzeniu weryfikacji realizacji celów, o których mowa w § 2.
3. Projekt planu, o którym mowa w ust. 1, i jego zmiany podlegają konsultacjom z rodzicami dzieci, a w przypadku gdy w żłobku lub klubie dziecięcym została utworzona rada rodziców – z tą radą.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rodziny i Polityki Społecznej: *M. Małag*

Plan opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjny

1. Zakres

Zapewnienie przez osoby sprawujące opiekę komfortowej i bezpiecznej atmosfery

Cel: Poczucie bezpieczeństwa dziecka w trakcie pobytu w żłobku

Sposób realizacji:

Metoda

- I. Zdobyć jak najwięcej informacji na temat dziecka. Wiedza ta powinna obejmować informacje na temat potrzeb fizycznych, emocjonalnych i rozwojowych dziecka, a także wszelkie alergie, preferencje i nawyki.
- II. Dzieci w wieku do 3 lat najlepiej czują się w przewidywalnym środowisku. Stała rutyna daje im poczucie bezpieczeństwa i przewidywalności.
- III. Dzieci potrzebują jasnych granic w swoim zachowaniu, aby czuć się bezpiecznie
- IV. Przestrzeń w żłobku powinna być dostosowana do potrzeb i bezpieczeństwa najmłodszych
- V. Stała współpraca z rodzicami. Rodzice są najważniejszym źródłem informacji o dziecku i kluczowym partnerem w zapewnieniu jego komfortu i bezpieczeństwa.

Technika

- I. Przeprowadzenie wywiadu z rodzicami przed przyjęciem dziecka do żłobka.
- Utworzenie karty informacyjnej dla każdego dziecka, dostępnej dla wszystkich opiekunów
- II. Ustalenie stałego harmonogramu dnia w żłobku, który będzie zawierał stałe pory posiłków, drzemek, zabaw oraz zajęć edukacyjnych.
- Zapewnienie, że każde dziecko ma stałe miejsce na drzemkę, swoje miejsce przy stole itp.
- III. Ustalenie jasnych zasad w żłobku, takich jak "nie bijemy", "nie krzyczymy" itp.
- Konsekwentne egzekwowanie tych zasad przez wszystkich opiekunów
- IV. Zakup mebli i zabawek odpowiednich dla wieku dzieci.
- Regularne przeglądy bezpieczeństwa przestrzeni, w tym sprawdzanie zabawek pod kątem ewentualnych uszkodzeń, zabezpieczenie gniazdek, zabezpieczenie drzwi i schodów itp.
- V. Organizacja regularnych spotkań z rodzicami.
- Tworzenie dzienniczka dla każdego dziecka, w którym opiekunowie zapisują ważne informacje o dniu dziecka

Zabawy z chowanym i reagowaniem na stop/start muzyki.

Proste instrumenty muzyczne do samodzielnego tworzenia rytmów.

- V. Wykorzystanie kolorowych koralików do nawlekania na sznurki.
- Puzzle, gry układanki.
- Plastelina, ciasto solne lub masa sensoryczna do modelowania.

Narzędzia

- I. Piosenki/rymowanki
- II. Maty, piłeczki
- III. Proste przyrządy sportowe
- IV. Instrumenty muzyczne
- V. Puzzle, gry, układanki

Termin realizacji

3. Zakres

Rozwój umiejętności językowych

Cel: Zapewnienie dzieciom w wieku żłobkowym codziennych, celowych i różnorodnych stymulacji językowych, które będą wspierać rozwój ich umiejętności komunikacyjnych oraz rozumienia i używania języka

Sposób realizacji:

Metoda

- I. Codzienne czytanie dzieciom bajek, opowiadań i wierszy.
- II. Śpiewanie piosenek, rymowanek i piosenek paluszkowych.
- III. Podtrzymywanie "rozmów" z dziećmi, nawet jeśli jeszcze nie mówią pełnymi zdaniami
- IV. Opis codziennych czynności podczas ich wykonywania
- V. Gry i zabawy mające na celu rozwijanie słownictwa i rozumienia języka

Technika

- I. Wybór krótkich i atrakcyjnych książek dostosowanych do wieku dziecka.
Czytanie z ekspresją, zmieniając ton głosu i podkreślając różne postacie.
Zachęcanie dzieci do patrzenia w ilustracje i opowiadania o nich

- III. Pozwolenie dzieciom na próbowanie różnych czynności samoobsługowych, nawet jeśli nie wykonują ich idealnie
- IV. Demonstracja, jak wykonywać poszczególne czynności.
- V. Organizowanie zabaw i aktywności, które naturalnie zachęcają do samodzielności

Technika

- I. Ustalenie stałych godzin posiłków, drzemek, wizyt w toalecie itp.
Wspieranie dzieci w tych czynnościach, kierując ich uwagę na poszczególne etapy zadania.
- II. Zakup naczyń i sztućców odpowiednich dla małych dłoni.
Ustalenie miejsca dla przedmiotów tak, aby dzieci mogły łatwo się nimi posługiwać
- III. Pozytywne wzmacnianie prób dziecka, nawet jeśli nie odnoszą one pełnego sukcesu.
Pomaganie jedynie wtedy, gdy jest to konieczne, a nie od razu.
- IV. Pokazywanie, jak zakładać ubranie, myć ręce czy używać sztućców.
Zachęcanie dzieci do naśladowania pokazanych czynności
- V. Zabawy z wykorzystaniem lalki lub misia, których można ubierać, karmić itp.
Ustalenie sytuacji, w których dzieci mogą samodzielnie podejmować decyzje, np. wybieranie zabawek, które chcą użyć.

Narzędzia

- I. Harmonogram dnia
- II. Przedmioty dnia codziennego
- III. Pochwały wobec dziecka
- IV. Opisy czynności
Różnego rodzaju zabawy

Termin realizacji

5. Zakres

Rozwój kompetencji poznawczych i sensorycznych

Cel: Wspieranie dzieci w wieku żłobkowym w rozwijaniu ich kompetencji poznawczych i sensorycznych poprzez różnorodne doświadczenia stymulujące wszystkie zmysły

Sposób realizacji:

Metoda

- I. Utworzenie stałej rutyny dnia, która pomaga dziecku wiedzieć, czego się spodziewać, co wspiera koncentrację.
- II. Zabawy i gry, które naturalnie wymagają uwagi i koncentracji
- III. Ćwiczenia fizyczne, które wymagają skupienia i świadomości ciała
- IV. Wprowadzenie krótkich momentów relaksacji, które pomogą dziecku nauczyć się, jak uspokoić umysł.
- V. Zabawy, które angażują różne zmysły i wymagają zwrócenia uwagi na bodźce sensoryczne

Technika

- I. Regularność czynności takich jak posiłki, drzemki czy zabawy.
Wprowadzenie krótkich sekwencji relaksacyjnych przed zadaniami wymagającymi skupienia.
- II. Układanie puzzli, gry w układanie kolorów czy kształtów.
Zabawy z lupą, obserwowanie drobnych przedmiotów lub owadów.
- III. Proste ćwiczenia równoważne, np. chodzenie po linii czy balansowanie na jednej nodze.
Tańce z elementami naśladowania ruchów prowadzącego
- IV. Proste ćwiczenia oddechowe.
Słuchanie spokojnej muzyki czy dźwięków natury w zaciemnionym pokoju
- V. Zabawy z materiałami o różnych fakturach, takimi jak piasek, woda, ciasto.
Słuchanie różnych dźwięków i próba ich rozpoznawania.

Narzędzia

- I. Sekwencje relaksacyjne
- II. Puzzle, lupa
- III. Taniec, lina
- IV. Muzyka
- V. Piasek, woda, ciasto

Termin realizacji

Termin realizacji

8. Zakres

Rozwój kompetencji społecznych i emocjonalnych

Cel: Wsparcie dzieci w wieku żłobkowym w nabywaniu i praktykowaniu umiejętności społecznych i emocjonalnych, takich jak rozpoznawanie własnych emocji, empatia, współpraca i asertywność

Sposób realizacji:

Metoda

- I. Stworzenie przestrzeni, w której dzieci czują się akceptowane i rozumiane.
- II. Stymulowanie interakcji społecznych poprzez zabawy w naśladowanie
- III. Zachęcanie do współpracy i budowania relacji.
- IV. Używanie literatury jako narzędzia do rozmów o uczuciach i relacjach.
- V. Zabawy i ćwiczenia rozwijające zdolność do rozumienia i dzielenia się uczuciami innych

Technika

- I. Akceptacja i walidacja uczuć każdego dziecka.
Zachęcanie dzieci do wyrażania swoich uczuć słowami.
- II. Wcielanie się w różne postacie i role społeczne, np. lekarz, sprzedawca.
Scenki prezentujące różne sytuacje społeczne.
- III. Grupowe zadania, np. tworzenie wspólnego obrazu lub budowa wieży z klocków.
Gry i zabawy wymagające współpracy i komunikacji.
- IV. Wybór książek ukazujących różne emocje i sytuacje społeczne.
Omawianie uczuć bohaterów i porównywanie ich do własnych doświadczeń
- V. Ćwiczenia polegające na odgadywaniu uczuć na podstawie mimiki czy postawy ciała.
Rozmowy o tym, jak różne sytuacje mogą wpływać na uczucia innych

Narzędzia

- I. Rozmowa
- II. Scenki
- III. Gry i zabawy
- IV. Książki

- I. Plan dnia
 - II. Nawiązywanie relacji
 - III. Powtarzające się czynności
 - IV. Przedmioty do „opieki”
- Rozmowa

Termin realizacji

9. Zakres

Przestrzeganie zasad higieny

Cel: Nauczanie dzieci w wieku żłobkowym ważności higieny oraz wprowadzenie rutynowych nawyków higienicznych w codziennym życiu żłobka

Sposób realizacji:

Metoda

- I. Umieszczenie kolorowych plakatów i instrukcji dotyczących higieny w kluczowych miejscach żłobka.
- II. Wprowadzenie regularnych momentów dnia przeznaczonych na czynności higieniczne
- III. Wykorzystanie gier i zabaw do nauki higieny.
- IV. Modelowanie prawidłowych zachowań higienicznych przez personel żłobka
- V. Informowanie rodziców o zasadach higieny obowiązujących w żłobku i zachęcanie do kontynuowania nauki w domu.

Technika

- I. Plakaty pokazujące prawidłową technikę mycia rąk.
- Obrazki przedstawiające różne czynności higieniczne: mycie zębów, używanie chusteczek.
- II. Mycie rąk przed posiłkami, po korzystaniu z toalety, po powrocie z zabaw na dworze.
Wspólne mycie zębów po śniadaniu
- III. Gry, w których dzieci "leczyły" pluszowe zabawki, dbając o ich czystość.
Zabawy w wodzie z dodatkiem mydła, uczące prawidłowego mycia rąk.
- IV. Regularne mycie rąk przez personel w obecności dzieci.
Demonstracja innych zachowań higienicznych, jak zakrywanie ust podczas kichania.
- V. Spotkania z rodzicami na temat higieny.

Procedura przyjmowania i wydawania dzieci

Przyjście na miejsce: Osoba odbierająca dziecko przychodzi na miejsce żłobka i zgłasza się do personelu

Dowód tożsamości: Osoba odbierająca dziecko musi okazać dowód tożsamości (np. dowód osobisty lub inny dokument tożsamości), aby potwierdzić swoją tożsamość. Nie dotyczy rodzica/opiekuna prawnego dziecka, który jest znany pracownikowi.

Sprawdzenie z listy: Personel żłobka sprawdza listę upoważnionych osób i porównuje tożsamość osoby odbierającej dziecko z informacjami na liście.

Podpisanie dziennika odbioru dziecka: Osoba odbierająca dziecko może być poproszona o podpisanie dziennika odbioru, na którym odnotowane są godziny przybycia i odebrania dziecka.

Wydanie dziecka: Po potwierdzeniu tożsamości i uprawnienia osoby odbierającej dziecko, personel wydaje dziecko tej osobie.

Jeżeli osoba odbierająca dziecko jest podejrzewana o spożycie alkoholu lub substancji psychoaktywnej, dziecka nie można wydać. W takiej sytuacji należy skontaktować się z inną osobą uprawnioną do odbioru dziecka. Jeżeli nie ma takiej osoby należy o sytuacji poinformować policję.

Policja powinna zostać poinformowana także w sytuacji gdy osoba której z powodu podejrzenia spożycia substancji psychoaktywnej nie wydano dziecka jest agresywna.

W przypadku zmiany danych kontaktowych lub upoważnionych osób rodzice lub opiekunowie powinni jak najszybciej dostarczyć aktualizacje do żłobka.

W przypadku nagłych sytuacji, takich jak choroba lub wypadek, żłobek może skontaktować się z rodzicami lub osobami upoważnionymi do odbioru dziecka i zwrócić się o odbiór dziecka.

Podstawa prawna: Ustawa Kodeks Cywilny

Ustawa Kodeks Rodzinny i Opiekńczy

Procedura postępowania w sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia dziecka

W pierwszej kolejności ważne jest zachowanie spokoju, aby móc szybko i skutecznie podjąć działania.

Natychmiast zadzwoń na numer alarmowy. Opowiedz dyspozytorowi o sytuacji i podaj informacje na temat dziecka, takie jak jego wiek, objawy i wszelkie istotne informacje medyczne.

Podstawowa ocena stanu dziecka:

Upewnij się, że dziecko oddycha. Jeśli nie oddycha, rozpocznij resuscytację krążeniowo-oddechową (RKO) zgodnie z wytycznymi.

Jeśli dziecko nie ma świadomości, sprawdź puls i rozpocznij RKO, jeśli nie jest on wyczuwalny.

Upewnij się, że miejsce, w którym znajduje się dziecko, jest bezpieczne. Wyeliminuj wszelkie widoczne zagrożenia, takie jak niebezpieczne przedmioty czy substancje.

Nie próbuj samodzielnie podawać leków ani wykonywać procedur medycznych, jeśli nie jesteś wykwalifikowanym pracownikiem medycznym: To bardzo ważne, aby nie podawać żadnych leków ani nie podejmować żadnych działań medycznych, jeśli nie posiadasz odpowiedniego wykształcenia i uprawnień.

Po przybyciu personelu medycznego przekazuj informacje na temat stanu dziecka oraz wszelkie istotne informacje medyczne, takie jak alergie czy aktualnie stosowane leki.

Skontaktuj się z rodzicami lub opiekunami dziecka i informuj ich o sytuacji oraz miejscu, gdzie dziecko zostało przetransportowane.

Zagrożenie zdrowia lub życia dziecka może być traumatycznym doświadczeniem. W miarę możliwości zapewnij mu wsparcie emocjonalne, by pomóc mu radzić sobie z sytuacją.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura postępowania w przypadku zaginięcia dziecka

W pierwszej kolejności ważne jest zachowanie spokoju. Stres lub panika może utrudnić podejmowanie rozsądnych decyzji.

Natychmiast rozpocznij poszukiwanie w najbliższym otoczeniu. Często dzieci mogą się schować w pobliżu lub zagubić się na terenie np. placu zabaw.

Jeśli nie możesz odnaleźć dziecka w ciągu pierwszych kilku minut, zadzwoń na numer alarmowy. Przedstaw wszelkie istotne informacje na temat dziecka, takie jak jego opis, ubranie, ostatnie miejsce widzenia i inne szczegóły.

Jeśli dziecko zaginęło w miejscu publicznym, poinformuj personel danego miejsca o zaginięciu dziecka. Personel może pomóc w poszukiwaniach.

Współpracuj z policją i dostarcz wszystkie potrzebne informacje oraz wspomnienia dziecka dotyczące ostatnich godzin przed zaginięciem.

Powiadom rodziców lub opiekunów dziecka o sytuacji. Informuj ich o podejmowanych krokach i współpracuj z nimi.

Dokładnie notuj wszystkie informacje dotyczące poszukiwań i kontaktów z służbami ratunkowymi, policją oraz mediami.

Gdy dziecko zostanie odnalezione, zapewnij mu wsparcie emocjonalne, ponieważ zaginięcie może być traumatycznym doświadczeniem.

Po odnalezieniu dziecka warto zastanowić się nad przyczynami zaginięcia i podjąć kroki, aby zapobiec podobnym sytuacjom w przyszłości.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura postępowania w przypadku pojawienia się objawów chorobowych u dziecka

W przypadku uskarżania się dziecka na złe samopoczucie pracownik przeprowadza z nim wywiad, w którym stara się ustalić przyczynę takiego stanu rzeczy oraz możliwość udzielenia mu doraźnej pomocy (np. przez pielęgniarkę, wizytę w najbliższej placówce medycznej).

Podanie jakiegokolwiek doustnego środka farmakologicznego (w tym przeciwbólowego) bez wskazania personelu medycznego jest niedopuszczalne.

W przypadku, gdy stan zdrowia dziecka pogarsza się wzywane jest pogotowie. W takim przypadku o zaistniałej sytuacji informuje się Dyrektora placówki/rodzica/opiekuna dziecka.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Ustawa o prawach Pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

Procedura organizacji posiłków i dbania o dietę dzieci

Przygotuj menu, które jest zróżnicowane i uwzględnia różnorodność składników odżywczych. Menu powinno być dostosowane do wieku dzieci i ich indywidualnych potrzeb dietetycznych.

Współpracuj z dietetykiem lub specjalistą ds. żywienia w celu opracowania zdrowych i zbilansowanych posiłków. Specjalista ten może pomóc w dostosowaniu diety do indywidualnych wymagań, alergii lub nietolerancji pokarmowych dzieci.

Wybieraj świeże i jakościowe składniki do przygotowywanych posiłków. Upewnij się, że dostawcy żywności spełniają standardy higieny i jakości.

Przygotowuj posiłki zgodnie z odpowiednimi standardami higieny i bezpieczeństwa żywności. Dbaj o zachowanie odpowiednich temperatur przechowywania i gotowania.

Ustal harmonogram posiłków, który obejmuje śniadania, obiady, podwieczorki i ewentualnie przekąski. Upewnij się, że dostarczasz wystarczającą ilość kalorii i składników odżywczych, odpowiednich dla wieku i potrzeb dzieci.

Ucz dzieci zdrowych nawyków żywieniowych, takich jak jedzenie warzyw i owoców, picie wody, unikanie nadmiaru słodczy i tłuszczów. Organizuj edukacyjne zajęcia, które promują zdrowe odżywianie.

Bądź elastyczny i dostosowuj menu do indywidualnych potrzeb dzieci, uwzględniając alergie pokarmowe, nietolerancje.

Ucz dzieci zasad higieny podczas jedzenia, takich jak mycie rąk przed posiłkiem. Zapewnij odpowiednie warunki i wyposażenie, takie jak stoły i krzesła, do spożywania posiłków.

Monitoruj, co dzieci jedzą i obserwuj ich reakcje na jedzenie. Współpracuj z rodzicami w przypadku jakiegokolwiek obaw dotyczących zdrowia dziecka lub jego diety.

Organizuj zajęcia edukacyjne na temat zdrowego żywienia, zachęcaj dzieci do eksperymentowania z nowymi smakami i kształtuj pozytywne podejście do jedzenia.

Prowadź dokładną dokumentację dotyczącą posiłków, aby śledzić, co dzieci jedzą i monitorować ewentualne alergie czy nietolerancje.

Regularnie komunikuj się z rodzicami w sprawie diety i spożycia dzieci, udzielaj informacji na temat menu i współpracuj z nimi w kwestiach żywienia.

Dbaj o bezpieczeństwo żywności, stosując odpowiednie praktyki higieny i przestrzegając terminów ważności produktów.

Podstawa prawna: Wytyczne Instytutu Żywności i Żywienia

Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia

Procedura postępowania w przypadku wykrycia pasożytów u dziecka

W przypadku podejrzenia lub wykrycia pasożytów u dziecka, natychmiast izoluj dziecko od innych dzieci, aby zapobiec ewentualnemu rozprzestrzenianiu się infekcji.

Skontaktuj się niezwłocznie z rodzicami dziecka i poinformuj ich o sytuacji. Poproś ich o podjęcie działań w celu leczenia i/lub oczyszczenia dziecka z pasożytów.

Zalecaj rodzicom, aby skonsultowali się z lekarzem rodzinnym lub pediatrą, aby uzyskać dokładną diagnozę i zalecenia dotyczące leczenia pasożytów.

W zależności od rodzaju pasożyta (np. wszy, świerzb, robaki), lekarz zaleci odpowiednie leczenie lub procedury oczyszczania. Rodzice powinni przestrzegać zaleceń lekarza.

Przeprowadź gruntowne czyszczenie i dezynfekcję wszelkich przedmiotów i powierzchni, które mogłyby być potencjalnie zanieczyszczone przez pasożyty. Należy zdezynfekować pościel, ubrania, zabawki i meble.

W niektórych przypadkach, takich jak większa ilość zarażonych dzieci w żłobku, może być konieczne zgłoszenie sytuacji odpowiednim placówkom zdrowia publicznego lub instytucjom sanitarnym, aby podjąć dodatkowe środki kontroli i profilaktyki.

Edukuj personel żłobka, rodziców i dzieci na temat higieny osobistej i sposobów unikania zakażeń pasożytami. Zalecaj regularne mycie rąk, dbanie o czystość ubrań i pościeli oraz unikanie dzielenia się osobistymi przedmiotami.

Monitoruj sytuację w żłobku i śledź, czy nie pojawiają się nowe przypadki pasożytniczych infekcji. Współpracuj z lokalnymi instytucjami zdrowia publicznego, aby śledzić sytuację epidemiologiczną.

Działaj w celu zapobiegania ponownym infekcjom poprzez regularne kontrolowanie dzieci pod kątem obecności pasożytów i stosowanie odpowiednich procedur higieny osobistej.

Podstawa prawna: Ustawa o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi

Ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura postępowania w sytuacji konfliktu między dziećmi

Osoba zobowiązana do rozwiązania konfliktu (mediator) wraz ze stronami konfliktu (dzieci) definiuje problem.

Ważne, żeby strony skoncentrowały się na sprawie, a nie na osobach. W przypadku dużych emocji związanych z konfliktem, można spotkać się z każdą ze stron osobno.

Mediator spisuje wszystkie możliwe rozwiązania. Warto zastosować metodę „burzy mózgów”, aby strony wytworzyły możliwie dużo rozwiązań bez oceniania ich jakości.

Strony konfliktu wraz z mediatorem oceniają zaproponowane pomysły pod kątem możliwości ich zrealizowania, a także sprawiedliwości wobec stron konfliktu. Strony wskazują na występujące niedoskonałości rozwiązań i eliminują te, które nie zaspokajają ich potrzeb.

Mediator wybiera satysfakcjonujące obie strony rozwiązanie.

Mediator ustala sposoby wprowadzenia wybranego rozwiązania w życie oraz wyznacza termin, w którym strony poinformują go o efektach zastosowanego rozwiązania.

Warto sporządzić grafik co, kiedy i w jaki sposób wykona każda ze stron.

Mediator sprawdza, jak funkcjonuje rozwiązanie po jakimś czasie, czy problem przestał istnieć oraz czy strony są zadowolone z tego, co uzyskały.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura postępowania w przypadku pożaru lub innego zagrożenia

Jeżeli zauważy się pożar lub otrzyma informację o pożarze, należy natychmiast zaalarmować wszystkie osoby znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu strefy objętej pożarem oraz Państwową Straż Pożarną lub zadzwonić pod numer alarmowy 112.

Należy użyć ustalonego alarmu pożarowego

O zdarzeniu należy poinformować natychmiast Dyrektora.

Należy bezzwłocznie przystąpić do gaszenia pożaru przy pomocy hydrantów i gaśnic.

UWAGA!

Nie wolno gasić ognia, którego nie jest się w stanie opanować!

Nie gasi się wodą urządzeń pod napięciem oraz cieczy łatwopalnych!

Dyrektor zarządza ewakuację ze strefy zagrożonej.

Do przybycia Straży Pożarnej akcją kieruje Dyrektor lub osoba przez niego wyznaczona.

Wszyscy pracownicy muszą bezzwzględnie podporządkować się poleceniom kierującego akcją.

Dyrektor zleca pracownikowi ds. technicznych wyłączenie dopływu gazu

Jeżeli to możliwe, Dyrektor poleca usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały łatwopalne, wybuchowe, toksyczne, a także cenny sprzęt i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji itp.

Nie należy otwierać – bez wyraźnej potrzeby – drzwi i okien do pomieszczeń objętych pożarem.

Nie należy wchodzić do pomieszczeń objętych pożarem, lecz jeśli to konieczne wchodząc trzeba zachować szczególną ostrożność, w zadymieniu poruszać się w pozycji pochylonej lub na czworakach, blisko posadzki, gdzie jest najwięcej powietrza i lepsza widoczność. Aby nie stracić orientacji należy poruszać się wzdłuż ścian, poręczy; usta zasłonić np. wilgotną chustką.

Po przybyciu właściwych służb bezzwzględnie należy stosować się do ich poleceń.

Dowódcę przybyłych jednostek należy powiadomić o sytuacji i podjętych dotychczas działaniach.

Podstawa prawna: Ustawa o ochronie przeciwpożarowej

Procedura dbania o bezpieczeństwo dzieci na placu zabaw

Regularnie przeprowadzaj inspekcje placu zabaw, aby upewnić się, że wszystkie urządzenia i struktury są w dobrym stanie, bez uszkodzeń czy ostrych krawędzi.

Naprawiaj lub wymieniaj uszkodzone elementy placu zabaw natychmiast po ich zauważeniu. Upewnij się, że wszystkie zaczepy, śruby i elementy zabezpieczające są dobrze przytwierdzone.

Regularnie czyść i dezynfekuj urządzenia na placu zabaw, aby zapobiegać rozprzestrzenianiu się zarazków i utrzymywać czystość.

Upewnij się, że nawierzchnia pod placem zabaw jest odpowiednio amortyzująca, aby chronić dzieci przed urazami w przypadku upadków. Nawierzchnia powinna być regularnie sprawdzana i konserwowana.

Określ ograniczenia wiekowe i wzrostowe dla poszczególnych części placu zabaw i upewnij się, że są one jasno oznaczone, aby dzieci korzystały z odpowiednich urządzeń.

Zawsze zapewnij nadzór dorosłych podczas zabaw na placu zabaw. Personel żłobka lub odpowiedni personel dozorujący powinien być obecny, aby monitorować i zapewniać bezpieczeństwo dzieci.

Wprowadź zasady korzystania z placu zabaw i edukuj dzieci na ich temat. Należy uczyć dzieci, jak się zachować i jak unikać ryzyka podczas zabaw na placu zabaw.

W trakcie zabaw na placu zabaw personel żłobka powinien regularnie dokonywać kontroli wizualnych, aby zidentyfikować potencjalne niebezpieczeństwa lub sytuacje wymagające interwencji.

Personel żłobka powinien być przeszkolony w zakresie udzielania pierwszej pomocy i wiedzieć, jak postępować w przypadku nagłych sytuacji lub wypadków na placu zabaw.

Upewnij się, że plac zabaw jest zabezpieczony przed dostępem osób nieuprawnionych i zwierząt. To zapobiega przypadkom kradzieży i niebezpiecznym spotkaniom.

Edukuj rodziców na temat zasad bezpieczeństwa na placu zabaw i zachęcaj ich do współpracy w dbaniu o bezpieczeństwo dzieci podczas zabawy na placu zabaw.

Prowadź dokładną dokumentację wszelkich incydentów lub wypadków na placu zabaw i raportuj je odpowiednim organom, jeśli to konieczne.

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura postępowania w przypadku wypadku dziecka

POSTĘPOWANIE W SYTUACJI ZAISTNIENIA WYPADKU LEKKIEGO, NIEWYMAGAJĄCEGO INTERWENCJI LEKARZA (powierzchowne zranienia, otarcia naskórka, stłuczenia, itp.)

Po stwierdzeniu zdarzenia należy dziecku udzielić pierwszej pomocy. Pomocy powinna udzielić osoba mająca przeszkolenie w tym zakresie. Osoba udzielająca pierwszej pomocy powinna wiedzieć, czy dziecko nie choruje na hemofilię lub cukrzycę, co w połączeniu z urazem mogłoby stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia dziecka.

W wyznaczonym miejscu powinna znajdować się podręczna apteczka pierwszej pomocy.

O zdarzeniu i jego przyczynach pracownik informuje Dyrektora lub osobę zastępującą oraz rodzica/ opiekuna prawnego

Informację o zdarzeniu zamieszcza w notatce służbowej

Jeżeli przyczyną zdarzenia była wadliwość sprzętu pracownik natychmiast prosi o wycofanie go z użytkowania.

Zdarzenia powyższe nie wymagają wpisu do rejestru wypadków oraz spisania protokołu wypadkowego.

POSTĘPOWANIE W SYTUACJI ZAISTNIENIA WYPADKU LEKKIEGO WYMAGAJĄCEGO INTERWENCJI LEKARZA

Pracownik wzywa pogotowie ratunkowe. Po stwierdzeniu, że wypadek, któremu uległo dziecko wymaga specjalistycznej pomocy, należy powiadomić o tym zdarzeniu Dyrektora oraz rodzica/opiekuna prawnego dziecka z prośbą o natychmiastowe przybycie.

Osoby przeszkolone w udzielaniu pierwszej pomocy przedmedycznej lub pracownik przebywający z dzieckiem podejmują natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie.

Dyrektor powiadamia o wypadku organ prowadzący.

Celem ustalenia okoliczności wypadku Dyrektor powołuje zespół wypadkowy badający przyczyny jego powstania. Z prac zespołu spisywany jest protokół, który musi zawierać wnioski mające zapobiec powstania podobnych zdarzeń.

Wypadek jest wpisywany do rejestru, a wnioski zespołu wypadkowego omawiane są na zebraniach pracowników.

POSTĘPOWANIE W SYTUACJI ZAISTNIENIA WYPADKU POWODUJĄCEGO CIĘŻKIE USZKODZENIE CIAŁA LUB ZE SKUTKIEM ŚMIERTELNYM

W sytuacji kiedy nastąpiło ciężkie uszkodzenie ciała należy natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe, a do czasu jego przybycia osoby przeszkolone w udzielaniu pomocy przedmedycznej lub pracownik przebywający z dzieckiem podejmują natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie i życie dziecka.

Jeżeli w wyniku wypadku nastąpił zgon dziecka, pracownik przebywający z dzieckiem zabezpiecza miejsce zdarzenia i natychmiast wzywa Dyrektora.

Do czasu przybycia policji miejsce wypadku pozostaje zabezpieczone tak, by było możliwe pełne ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku.

Celem ustalenia okoliczności wypadku Dyrektor powołuje zespół powypadkowy badający przyczyny jego powstania. Z prac zespołu spisywany jest protokół, który musi zawierać wniosek mający zapobiec powstaniu podobnych zdarzeń. Wypadek jest wpisywany do rejestru, a wniosek zespołu omawiane są na zebraniu z pracownikami.

W czasie podejmowania przez pracownika w/w czynności opiekę nad dziećmi w grupie, w której zdarzył się wypadek sprawuje inny pracownik.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia przemocy wobec dziecka

Jeśli personel żłobku podejrzewa lub dowiaduje się o przemocę domową wobec dziecka, natychmiast zapisz wszelkie obserwacje i informacje, które składają do podejrzeń. Dokładnie udokumentuj datę, miejsce i okoliczności, które mogą pomóc w zrozumieniu sytuacji.

W pierwszej kolejności zapewnij bezpieczeństwo dziecka. Jeśli istnieje natychmiastowe zagrożenie życia lub zdrowia dziecka, wezwij odpowiednie służby ratunkowe (np. policję, pogotowie) i postępuj zgodnie z ich zaleceniami.

W trakcie interakcji z dzieckiem zachowuj dystans i cierpliwość. Nie należy naciskać na dziecko, aby opowiadało o sytuacji, jeśli się nie czuje gotowe. Pozwól mu wyrazić się w swoim tempie.

Skontaktuj się z rodzicami dziecka i powiadom ich o podejrzeniach dotyczących przemocy. Możesz to zrobić w delikatny sposób, informując, że chciałbyś omówić pewne obserwacje związane z zachowaniem ich dziecka.

Ofiarom przemocy domowej, w tym dzieciom, może być trudno mówić o swoich doświadczeniach. Zaproponuj wsparcie psychologiczne i poradnictwo dla dziecka i rodziców, aby pomóc im w radzeniu sobie z sytuacją.

Jeśli podejrzenia przemocy są uzasadnione, skontaktuj się z lokalnymi służbami pomocy ofiarom przemocy domowej/ośrodkiem pomocy społecznej właściwym dla miejsca zamieszkania dziecka. Współpracuj z nimi, aby zapewnić wsparcie i kierować rodzinę na odpowiednie ścieżki pomocy.

Kontynuuj obserwację dziecka i monitoruj jego zachowanie. Dokumentuj wszelkie zmiany w zachowaniu lub oznaki traumatycznych doświadczeń.

Zachęcaj rodziców do współpracy z placówką i służbami pomocy. Poinformuj ich o dostępnych źródłach wsparcia i pomocy prawnej.

Zachowaj poufność i nie rozpowszechniaj informacji o sytuacji bez upoważnienia. Informacje dotyczące przemocy domowej są bardzo wrażliwe i muszą być traktowane z najwyższym szacunkiem.

Podstawa prawna: Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia alergii pokarmowej u dziecka

Rodzice lub opiekunowie dziecka powinni poinformować żłobek o istniejącej alergii pokarmowej. Zgłoszenie to powinno zawierać dokładne informacje na temat alergii, wywołujących ją produktów spożywczych oraz reakcji, które mogą wystąpić w przypadku spożycia alergenu. Rodzic/opiekun prawny dziecka jest zobowiązany dostarczyć do placówki zaświadczenie od lekarza/dietetyka nt alergii.

Zapisz zgłoszenie alergii w dokumentacji dziecka i zachowaj te informacje w sposób poufny. Upewnij się, że wszyscy nauczyciele i personel są świadomi alergii dziecka.

Zorganizuj spotkanie lub szkolenie z personelem, aby dostarczyć im informacje na temat alergii dziecka, jej objawów i konieczności unikania alergenów.

Upewnij się, że personel jest świadomy, jakie produkty spożywcze i składniki są bezpieczne dla dziecka, a jakie są potencjalnie niebezpieczne. Stosuj środki ostrożności w kuchni placówki, aby uniknąć kontaminacji alergenami.

Wprowadź system oznaczania posiłków i przekąsek, które są bezpieczne lub niebezpieczne dla dziecka z alergią. Może to obejmować specjalne etykiety lub oznaczenia.

Jeśli konieczne, zapewnij alternatywne posiłki lub przekąski dla dziecka z alergią, aby uniknąć wywołania reakcji alergicznej.

Upewnij się, że personel nadzoruje dziecko podczas posiłków i przekąsek, aby upewnić się, że nie spożywa niebezpiecznych dla niego produktów.

Przygotuj plan działania w razie reakcji alergicznej u dziecka. W planie powinno być zawarte, jak natychmiast skontaktować się z rodzicami lub opiekunami, a także jak wezwać pomoc medyczną w nagłym wypadku.

Zachowuj regularny kontakt z rodzicami dziecka z alergią i informuj ich o postępach i ewentualnych incydentach związanych z alergią.

Upewnij się, że procedury dotyczące alergii nie zakłócają normalnego życia i zabaw innych dzieci w placówce. Działaj w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo wszystkim dzieciom.

Jeśli dojdzie do reakcji alergicznej, natychmiast zapisz wszystkie szczegóły zdarzenia, włączając w to czas, objawy, podjęte działania i skontaktowanie się z rodzicami.

Organizuj regularne szkolenia dla personelu placówki w zakresie alergii pokarmowej i przeglądaj procedury, aby zapewnić ich skuteczność.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia

Procedura postępowania w sytuacji kryzysowej (np. ewakuacja budynku)

Podstawowym obowiązkiem wszystkich osób przebywających w budynku w przypadku powstania zagrożenia, jest współpraca oraz bezwzględne podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją ratowniczą, który do czasu przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej musi zorganizować ewakuację ludzi i mienia. Osoby nie biorące udziału w akcji ratowniczej powinny ewakuować się najkrótszą oznakowaną drogą ewakuacyjną poza strefę objętą pożarem lub na zewnątrz budynku. Wszyscy uczestniczący w ewakuacji, a w szczególności organizujący działania ewakuacyjne powinni pamiętać że:

- w pierwszej kolejności ratuje się zagrożone życie ludzkie – ewakuację rozpoczyna się od tych pomieszczeń (lub stref), w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz z tych pomieszczeń (lub stref), z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może być odcięte przez pożar, zadymienie lub inne zagrożenie,
- zabronione jest wykorzystywanie dźwigów (wind) do celów ewakuacji – ewakuację z wyższych kondygnacji należy prowadzić klatkami schodowymi,
- należy wyłączyć dopływ prądu do pomieszczeń i stref objętych pożarem,
- należy przeciwdziałać panice wśród osób przebywających w budynku, wzywając do zachowania spokoju, informując o drogach ewakuacji oraz rozstrząsać opiekę nad potrzebującymi pomocy,
- kolejność wyprowadzania osób uzależniona jest od miejsca wybuchu pożaru, usytuowania pomieszczeń w stosunku do klatek schodowych,
- w przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób lub grupy dzieci, należy niezwłocznie dostępnymi środkami, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy powiadomić kierującego akcją ratowniczą,
- gdyby okazało się, że droga ewakuacyjna, zwłaszcza z piętra, znajdująca się w strefie zagrożenia została zablokowana należy zebrać uczniów w pomieszczeniu najdalej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków ewakuować z zewnątrz budynku przy pomocy sprzętu przybyłych jednostek PSP. O falcie blokady i odcięciu osób należy wszystkimi środkami powiadomić kierującego akcją. Osoby odcięte od wyjścia na parterze należy ewakuować oknami,
- wchodząc do pomieszczeń lub stref silnie zadymionych, przyjmować pozycję pochyloną (jak najbliższej podłogi) oraz zabezpieczać drogi oddechowe prostymi środkami (np. zmoczonym w wodzie materiałem),
- podczas przechodzenia przez silnie zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, aby nie stracić orientacji co do kierunku ruchu,
- nie należy otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi do pomieszczeń, które mogą być objęte pożarem, ponieważ nagły dopływ powietrza sprzyja gwałtownemu rozprzestrzenianiu się ognia – otwierając drzwi do takich pomieszczeń należy chować się za ich ościeżnicę,

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia przypadku molestowania

Każde zgłoszenie molestowania dziecka powinno być traktowane bardzo poważnie. Osoba, która dowiaduje się o podejrzeniach molestowania, powinna niezwłocznie zgłosić to wydarzenie policji.

W pierwszej kolejności należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Jeśli istnieje obecne zagrożenie lub niebezpieczeństwo, należy zapewnić natychmiastową ochronę dziecka.

Skontaktuj się z policją, aby zgłosić podejrzenie molestowania dziecka. Udziel wszystkich niezbędnych informacji i współpracuj z organami ścigania w prowadzeniu śledztwa.

Zapewnij dziecku wsparcie emocjonalne. Molestowanie jest traumatycznym doświadczeniem, dlatego ważne jest, aby dziecko czuło się wspierane i bezpieczne.

Skontaktuj się z ośrodkiem pomocy społecznej lub odpowiednią instytucją, która zajmuje się ochroną praw dziecka. Współpracuj z nimi, aby zapewnić dalsze wsparcie dla dziecka i jego rodziny.

Zachowaj poufność informacji związanych z przypadkiem molestowania dziecka. Nie udostępniaj informacji, które mogą naruszyć prywatność i bezpieczeństwo dziecka.

Ważne jest, aby dokładnie dokumentować wszystkie informacje związane z przypadkiem molestowania, w tym daty, miejsce, osoby zaangażowane i wszelkie działania podjęte w odpowiedzi na sytuację.

Informuj rodziców dziecka o sytuacji i współpracuj z nimi w procesie wsparcia i reagowania na wydarzenie

Podstawa prawna: Ustawa kodeks karny

Procedura dbania o higienę i czystość w żłobku

Wyznacz personel odpowiedzialny za utrzymanie czystości i higieny, takie jak sprzątanie, dezynfekcja i monitorowanie higieny dzieci.

Przygotuj listę niezbędnych środków do utrzymania higieny, takich jak mydła, środki czystości, ręczniki papierowe, płyny dezynfekcyjne, rękawiczki i inne materiały.

Opracuj harmonogram codziennego sprzątania, w tym sprzątania pomieszczeń, zabawek, stołów, krzeseł, łazienek i innych obszarów żłobka.

Naucz dzieci i personel żłobka, jak prawidłowo myć ręce mydłem i wodą przez co najmniej 20 sekund, zwłaszcza przed posiłkami, po wizycie w toalecie i po kontaktach z różnymi powierzchniami.

Regularnie dezynfekuj powierzchnie dotykowe, takie jak klamki, poręcze, zabawki i stoły. Stosuj dezynfekcję zgodnie z zaleceniami producenta.

Naucz personel przestrzegania higienicznych praktyk podczas przygotowywania i podawania posiłków, w tym noszenia rękawiczek i zachowania czystości w kuchni.

Upewnij się, że dzieci i personel mają łatwy dostęp do myjni i łazienek z mydłem, wodą i papierowymi ręcznikami do rąk.

Naucz dzieci podstawowych zasad higieny, takich jak mycie rąk po wizycie w toalecie i przed posiłkami oraz zakrywanie ust i nosa podczas kichania lub kaszlu.

Przypominaj rodzicom, że chore dzieci powinny pozostać w domu, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się infekcji w żłobku.

Właściwie segreguj i usuwaj odpady z przedszkola. Upewnij się, że pojemniki na śmieci są dostępne i opróżniane regularnie.

Informuj rodziców o procedurach związanych z higieną i czystością oraz zachęcaj ich do przestrzegania tych zasad również w domu.

Opracuj procedury reagowania na sytuacje awaryjne, takie jak wypadki związane z substancjami chemicznymi lub ewentualne przypadki zachorowań.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura zapobiegania wypadkom podczas pobytu dzieci

Wszystkie meble i sprzęt powinny być stabilne, bez ostrych krawędzi i narożników. Zaleca się stosowanie zaokrąglonych mebli oraz specjalnych osłon na narożniki.

Upewnij się, że podłogi są zawsze czyste, suche i wolne od przeszkód. Używaj mat antypoślizgowych, zwłaszcza w miejscach, gdzie podłoga może być mokra.

Zainstaluj blokady na drzwiach i oknach, aby dzieci nie mogły ich otworzyć. Używaj siatek ochronnych lub zabezpieczeń na oknach, które mogą być dla nich dostępne.

Wszystkie gniazdka elektryczne powinny być zabezpieczone specjalnymi korkami czy osłonami.

Produkty chemiczne, leki, narzędzia oraz inne potencjalnie niebezpieczne przedmioty powinny być przechowywane poza zasięgiem dzieci.

Regularnie sprawdzaj zabawki pod kątem uszkodzeń, które mogą stanowić zagrożenie, takie jak małe części mogące się oderwać. Używaj tylko zabawek odpowiednich dla wieku dziecka.

Dzieci w żłobku zawsze powinny być pod stałym nadzorem dorosłych.

Wszyscy pracownicy żłobka powinni przejść odpowiednie szkolenia dotyczące pierwszej pomocy oraz postępowania w sytuacjach awaryjnych

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3

Procedura określająca zasady pobytu w żłobku lub osób innych niż zatrudniony personel

Osoby wchodzące muszą zgłosić się na recepcji/sekretariacie.

Każda osoba wchodząca musi podać cel wizyty.

Po sprawdzeniu tożsamości i celu wizyty osoba może zostać wpuszczona na teren żłobka.

Osoby wchodzące są zobowiązane wpisać się do specjalnego rejestru, podając swoje dane, datę i godzinę przybycia oraz odejścia.

Osobom, które nie mają uzasadnionego powodu odwiedzin lub odmawiają podania swoich danych, można odmówić wstępu.

Wchodzący muszą przestrzegać wszystkich zasad panujących w placówce oraz instrukcji personelu.

Zakazane jest fotografowanie i nagrywanie bez zgody dyrekcji placówki.

Przed opuszczeniem placówki osoby wychodzące muszą odnotować godzinę wyjścia w rejestrze i poinformować odpowiedni personel.

W przypadku zaobserwowania jakiegokolwiek podejrzanego działania lub osób, pracownicy są zobowiązani niezwłocznie powiadomić kierownictwo lub odpowiednie służby.

Osoby naruszające niniejszą procedurę mogą zostać poproszone o natychmiastowe opuszczenie terenu placówki. W przypadku poważniejszych naruszeń możliwe jest podjęcie działań prawnych.

Podstawa prawna: Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3